

Wścieklizna – działania profilaktyczne

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: środa, 04, październik 2023 14:03

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 966

Wścieklizna to jedna z najpoważniejszych chorób zakaźnych. Cechuje ją blisko 100% śmiertelność. Jeśli wirus dostanie się do mózgu, nie ma możliwości uratowania chorego.

Wściekliznę powoduje ugryzienie przez zwierzę drapieżne lub domowe, które jest nosicielem wirusa wścieklizny. Do zakażenia dochodzi poprzez przeniesienie wirusa ze śliną do rany, zazwyczaj kąsanej.

Rezerwuarem wirusa są drapieżniki np. lisy, jeże, wiewiórki, nietoperze, psy. Niekiedy przeniesić wirusa mogą inne dzikie lub udomowione zwierzęta, które są zarażone wścieklizną.

W przypadku wścieklizny kluczową rolę odgrywa profilaktyka, którą realizuje się przez: masowe szczepienia dzikich zwierząt, szczepienia psów, szczepienia ludzi przed narażeniem (np. przed wyjazdem do krajów rozwijających się), szczepienia ludzi po narażeniu na kontakt z podejrzanym o wściekliznę zwierzęciem.

Podstawowym sposobem na wyeliminowanie zgonów ludzi z powodu wścieklizny jest stosowanie bezpiecznych i skutecznych szczepionek dla ludzi i dla zwierząt.

W Polsce przeciwko wściekliznie należy obowiązkowo szczepić psy powyżej 3. miesiąca życia, a następnie nie rzadziej niż co 12 miesięcy od dnia ostatniego szczepienia.

Szczepienia psów i kotów przeciwko wściekliznie wykonują lekarze weterynarii świadczący usługi weterynaryjne w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt.

W celu uniknięcia zakażenia wścieklizną:

- należy unikać bezpośredniego kontaktu z dzikimi zwierzętami,
- nie wolno dotykać znalezionych martwych zwierząt ,
- systematycznie szczepić własne psy, a najlepiej także koty,
- nie wypuszczać kotów i psów bez możliwości ich kontroli,
- w przypadku pogryzienia lub oślinienia rany dokładnie przemyć ją kilkukrotnie ciepłą wodą z mydłem oraz zdezynfekować. Następnie bezwzględnie zgłoś się do lekarza (pierwszego kontaktu lub najbliższego oddziału ratunkowego), aby ocenił, czy powinno się rozpocząć szczepienie przeciwko wściekliznie oraz ewentualnie dodatkowo przeciwko tężcowi,
- w przypadku pogryzienia przez zwierzęta domowe, należy ustalić właściciela zwierzęcia, aby zgłosić zwierzę do obserwacji weterynaryjnej w kierunku wścieklizny,
- zwierzęta domowe, które pokąsały człowieka, poddaje się badaniu i obserwacji przez lekarza weterynarii przez okres 15 dni – pozwala to często wykluczyć wściekliznę i nie rozpoczynać szczepień przeciwko wściekliznie u narażonego,
- w przypadku pokąsania przez zwierzęta dzikie lub gdy brak jest możliwości podjęcia obserwacji weterynaryjnej zwierzęcia w kierunku wścieklizny, należy poddać się szczepieniu przeciw wściekliznie. Do szczepienia kwalifikuje lekarz chorób zakaźnych,
- lekarz powinien zgłosić ten fakt do państwowego powiatowego inspektora sanitarnego – właściwego terenowo dla miejsca zdarzenia. Osoby pokąsane przez zwierzęta podlegają nadzorowi epidemiologicznemu prowadzonemu przez Państwową Inspekcję Sanitarną (wywiad epidemiologiczny),
- padłe lub zabite zwierzęta dzikie oraz domowe, podejrzane o wściekliznę, które miały kontakt z człowiekiem, należy przekazać do badania powiatowemu lekarzowi weterynarii.

Wścieklizna – działania profilaktyczne

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: środa, 04, październik 2023 14:03

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 966

Źródło: [NFZ](#)